

א.

לפני הרבה שנים, נחרב בית המקדש בירושלים,
ונגרו את היהודים מארץ ישראל.

ב.

בפרס, בעיר הבירה שושן,
היה מלך בשם אחשוורוש
המלך ערך סעודה גדולה,
הוא הזמין הרבה אורחים.
אחשוורוש קרא לאשתו, המלכה ושתי,
לבוא לסעודה, אבל ושתי לא באה.
המלך כעס מאוד על המלכה ושתי,
ונגרש אותה.

ג.

אחשוורוש חפש מלכה אחרת.
הרבה נערו יפות באו לארמון של המלך.
גם אסתר באה לארמון.

ד.

אסתר הייתה נערה יהודיה יפה מאוד.
ההורים שלה מתו.
היא גדלה בבית של בן-הדוד שלה,
מרדכי היהודי.
המלך אחשוורוש, ראה את אסתר היפה,
ואהב אותה יותר מכל הנשים שבארמון.
המלך בחר באסתר, להיות מלכה.
אסתר לא ספרה לאחשוורוש, שהיא יהודיה.

ה.

ראש השנים של המלך אחשוורוש,
היה קמן.
קמן דרש מכל האנשים להשתחוות לו.
כל האנשים השתחוו לו.
רק מרדכי היהודי, לא רצה להשתחוות להמן.
קמן כעס מאוד
הוא רצה להרג את כל היהודים.

ו.

הָמָן עָרַךְ הַגְרָלָהּ, הַפִּיל פּוּר,
בֵּין כָּל הַיָּמִים שֶׁל הַשָּׁנָה.
הוּא רָצָה לְקַבֵּעַ בְּאִיזָה יוֹם בַּשָּׁנָה,
הוּא יִהְרַג אֶת כָּל הַיְהוּדִים.
הַיּוֹם שֶׁעָלָה בַּגּוּרְל הוּא
שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בַּחֹדֶשׁ אָדָר.
הַשֵּׁם "פּוּרִים" הוּא עַל שֵׁם הַפּוּר,
הַהַגְרָלָהּ, שֶׁעָרַךְ הָמָן.

ז.

הָמָן בִּקֵּשׁ אֶת הַהֶסְכָּמָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ,
לְתַכְנִית שְׁלוֹ לְהַרְג אֶת הַיְהוּדִים.
אַחַשְׁוֵרוּשׁ הֶסְכֵּם לְתַכְנִית שֶׁל הָמָן.

ח.

מְרַדְּכִי בִקֵּשׁ מֵאַסְתֵּר לְלַכֵּת לְמֶלֶךְ
וּלְנִסּוֹת לְבַטֵּל אֶת הַתַּכְנִית שֶׁל הָמָן.
אַסְתֵּר לָבְשָׁה בְּגָדִים יָפִים,
וְהִזְמִינָה אֶת אַחַשְׁוֵרוּשׁ וְאֶת הָמָן
לְסַעֲוֵדָה.
הַמֶּלֶךְ וְהָמָן בָּאוּ לְסַעֲוֵדָה שְׁלֵה.

ט.

בְּלִילָה הַמֶּלֶךְ לֹא נָרְדָם.
הוּא בִקֵּשׁ לְקַרֵּא אֶת סֵפֶר הַזְכָּרוֹנוֹת שְׁלוֹ.
בְּסֵפֶר הַזֶּה כָּתוּב שֶׁמְרַדְּכִי הַיְהוּדִי
הִצִּיל אֶת הַמֶּלֶךְ.
אַחַשְׁוֵרוּשׁ רָצָה לְתַת פָּרַס לְמְרַדְּכִי.

י.

בְּבִקְרָה, בָּא הָמָן לְמֶלֶךְ.
שָׂאֵל הַמֶּלֶךְ אֶת הָמָן:
"מָה לַעֲשׂוֹת לְאִישׁ שֶׁהַמֶּלֶךְ רוּצָה לְהוֹדוֹת אֲמַר הָמָן:
"צָרִיךְ לְהַלְבִּישׁ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה בְּבָגָדִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ.
צָרִיךְ לְהַרְכִּיב אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עַל הַסּוּס שֶׁל הַמֶּלֶךְ.
צָרִיךְ לְשִׂים לְאִישׁ הַזֶּה כֶּתֶר עַל הָרֹאשׁ."

צָרִיךְ לְהוֹבִיל אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עַל הַסּוּם
בְּרַחֲבוֹת שֶׁל שׁוֹשֵׁן הַבֵּירָה.
צָרִיךְ לְקַרֵּא לְפָנָיו הָאִישׁ הַזֶּה:
"כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ".
אָמַר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ לַהֲמָן:
"כֹּל מָה שְׂאֲמַרְתָּ, תַעֲשֶׂה לְמַרְדְּכַי הַיְהוּדִי".
הֲמָן עָשָׂה מָה שֶׁהַמֶּלֶךְ אָמַר לוֹ לַעֲשׂוֹת.

יא.

אָסְתֵּר סִפְּרָה לְמֶלֶךְ שֶׁהִיא יְהוּדִיָּה.
הִיא בִקְשָׁה מֵאַחֲשׁוּרוּשׁ,
שְׂיַצִּיל אוֹתָהּ
וְאֵת הַיְהוּדִים, מִהֲמָן הַרָשָׁע,

יב.

אַחֲשׁוּרוּשׁ כָּעַס מְאֹד עַל הֲמָן.
הוּא צָוָה לְתַלּוֹת אֶת הֲמָן עַל עֵץ גְּבוּהָ.
הַמֶּלֶךְ בִּטַּל אֶת הַתְּכַנְיִת שֶׁל הֲמָן
לְהַרְגוֹ אֶת הַיְהוּדִים.

יג.

הַיְהוּדִים נִלְחָמוּ בְּאוֹיְבֵיהֶם שְׁלָהֶם,
וְנִצְחוּ בַּמִּלְחָמָה.
הֵם חִגְּגוּ אֶת הַנִּצְחוֹן בְּיוֹם י"ד בְּאֲדָר.

יד.

בְּשׁוֹשֵׁן הַבֵּירָה, הַמֶּלֶךְמָה נִמְשָׁכָה עוֹד יוֹם.
הַיְהוּדִים נִצְחוּ בַּמִּלְחָמָה,
וְחִגְּגוּ אֶת הַנִּצְחוֹן ב-ט"ו בְּאֲדָר.

טו.

לְיְהוּדִים הִיְתָה
אוֹרָה וְשִׂמְחָה
וְשִׁשׁוֹן וְיִקָּר.